

Referat despre modernism si postmodernism

Conditia omului postmodern este, si ea, diferita de cea anterioara, si ca urmare a "revolutiilor de mentalitate" produse in anii '60 : miscarile flower-power, hippy, ecologistii, feministele, revolutia sexuala. Alvin Toffler profetiza "socul viitorului" si impactul lui traumatizant pentru fapturna umana.

Aceasta se confrunta cu fenomenul de "tranzienta" (schimbarea frecventa Aa mediilor, locurilor, cunostintelor), cu sentimentul nepermanentei, al instabilitatii vetii de zi cu zi.

Legata de aceasta, "depeizarea" provoaca dislocarea indivizilor, uneori a unor intregi comunitati, din locul natal, asumarea unei noi conditii nomade, in functie de "job-uri" - slujbe pasagere ale caror avantaje sunt legate de fluctuatiile pietii, ale cererii si ofertei, in conditiile concurentei acerbe si generatoare de stres.

De asemenea, accelerarea ritmului de viata, sentimentul de "perplexitate culturala" in fata afluxului urias de informatie noua, starea de dezorientare, in conditiile dezintegrarii formelor diverse de autoritate, alterarea raporturilor om-natura, relativizarea valorilor, datorita respingerii oricarei fundamentarii metafizice a lumii si avietii, ii determna pe unii sociologi si antropologi sa considere aceasta epoca una de "regresie a omului".

Reducerea existentei si a conditiei umane la aspectele materiale - confort, bunastare, consum, disparitia cvasi-generalizata, a interesului pentru valorile spiritului (cultura, credinta idealurile, cunoasterea), spaima si presentimentul unei apocalipse plantare provocate de aberanta dezvoltare a tehnologiei, mecanizarea ritmului existentei, starea de confuzie si sentimentul anguasant al singuratatii, al inadaptarii la timp, cresterea violentei in comunitatile umane si la nivelul politicii internationale, sunt, toate, reversul negativ, pretul platit de om in aceasta epoca a consumului si a tehnologiei.

Arnold Toynebee, sociolog american care a studiat aceste fenomene, considera postmodernitatea o epoca de o "irationalitate anarhie si o nedeterminare amenintatoare", iar Mircea Cartarescu, exponent al flancului postmodernist, vede in ea o "apocalipsa vesela".

In acceptiunea culturala, postmodernismul marcheaza prabusirea setului de crezuri, idei filosofice sau estetice care au dat, timp de cateva veacuri, din Iluminism pana la inceputul secolului XX, legitimitate, stabilitate si coeziune paradigmei moderniste ruptura / continuarea ironica a modelului cultural trecut.

Filosofii teoreticieni (Michel Foucault, Jacques Derrida, Gianni Vattimo, Jean-Francois Lyotard) au pozitii divesgente in privinta raportului pe care modernismul il are cu modernitatea. Unii afirma totala ruptura fata de paradigma moderna, altii considera noua epoca o "alta fata a modernitatii".

Vechiul ansamblu de idei al modernitatii a glorificat puterea ratiunii umane, a intelectului, de a

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

---

accede progresiv la adevar si la ordine (armonie), stabilind rolul cunoasterii stiintifice in apropierea de/ dobandirea adevarului despre lume, in organizarea siociala si politica menite sa asigure individului si comunitatii existenta intr-un sistem ordonat, ierarhizat si stabil, bazat pe prevalenta ordinii (inteleasa ca Stat, Lege, Natiune, sistem de valori absolute, ideal de natura transcendentă) asupra haosului si a tendintelor destabilizatoare.

J. F. Lyotard considera ca modernitatea s-a intemeiat epistemologic pe doua mituri, (povesti, istorii, creduri) - asa-numitele "meta-naratiuni de legitimare".

Prima dintre acestea postula faptul ca umanitatea poate atinge progresul / binele / fericirea/ armonia individului cu colectivitatea prin cunoastere stiintifica progresiva. Prin aceasta, fiecare pas, fiecare epoca din lunga noastra evolutie istorica se considera mai aproape de adevar, de cunoastere, de bine. Modernismul s-a intemeiat, implicit, pe atitudinea de incredere in nou - cu cat mai recent acest "nou, cu atat mai valabil, mai "adevarat.

Cea de-a doua "meta-istorie" propunea credinta in coerenta logica, in sinteza stiintelor particulare, capabile, sub guvernarea filosofiei, sa alcatuiasca un ansamblu organisc, enciclopedic, sistemic si armonios date despre lume.